

zpravodaj prosinec 05

12

odp

DIVADLO
PETRA
BEZRUČE

divadlo je provozováno za finanční podpory statutárního města ostrava / dpb provozuje a zpravodaj vydává divadelní společnost petra bezruč s.r.o., 28.října 120, 702 00 ostrava, tel. 596 618 363, info@bezruc.cz, www.bezruc.cz / ředitel **jiří krejčí** / umělecký šéf **jan mikulášek** / manažer **tomáš suchánek** / dramaturg **ilona smejkalová** / tajemnice uměleckého provozu **johana dubová** / redakce **ilona smejkalová**, **daniela jirmanová** a **tomáš suchánek** / foto **hana pokorná**, **radovan šťastný** a archiv / grafika **kateřina wewiorová** předprodej vstupenek, hromadné objednávky a předplatné vyřizuje obchodní oddělení / po – pá 9 – 17 h, v den představení také hodinu před jeho začátkem / ceny vstupenek 75 (studenti) a 120kč (dospělí)

květiny na premiéru dodává
NATAŠA MACHATÁ
Dr. Martinka 1415,
Ostrava - Hrabůvka

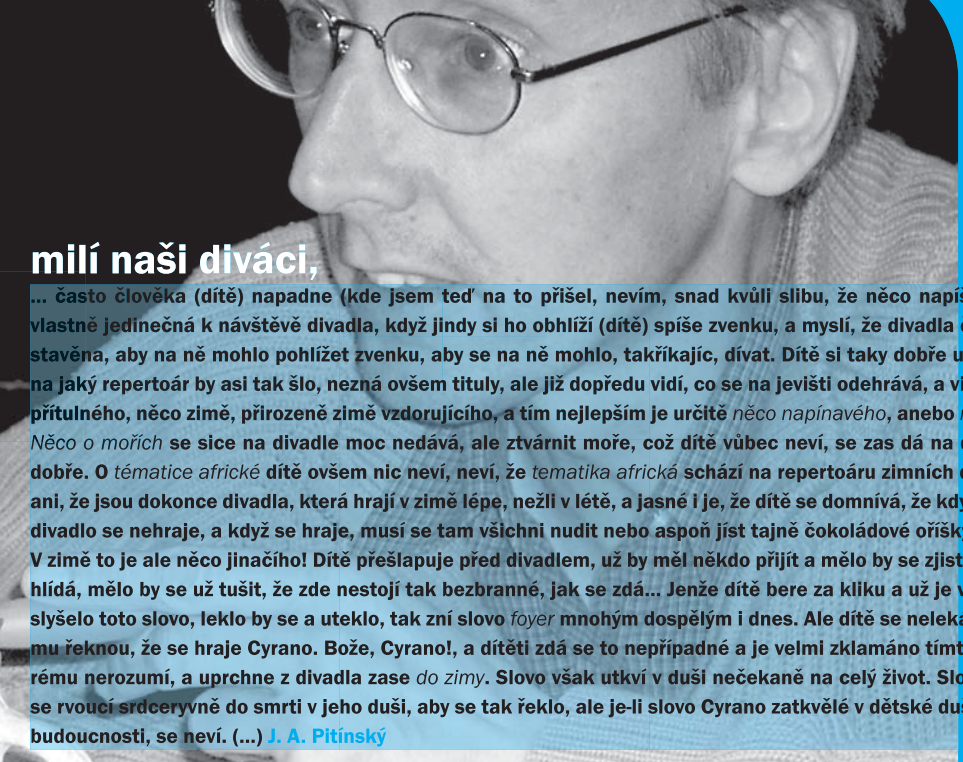

Scena.cz
první kulturní portál
www.scena.cz

ČESKÝ ROZHLAS
OSTRAVA
99.0 FM • 108.1 FM • 107.3 FM

alena sasínová-polarczyk a viktor dvořák v inscenaci story

milí naši diváci,

... často člověka (dítě) napadne (kde jsem teď na to přišel, nevím, snad kvůli slibu, že něco napíši), že zima je vlastně jedinečná k návštěvě divadla, když jindy si ho obhlíží (dítě) spíše zvenku, a myslí, že divadla často jsou tak stavěna, aby na ně mohlo pohlížet zvenku, aby se na ně mohlo, takříkajíc, dívat. Dítě si taky dobře umí představit, na jaký repertoár by asi tak šlo, nezná ovšem tituly, ale již dopředu vidí, co se na jevišti odehrává, a vidí určitě něco přítulného, něco zimě, přirozeně zimě vzdorujícího, a tím nejlepším je určitě *něco napínavého*, anebo *něco o mořích*. *Něco o mořích* se sice na divadle moc nedává, ale ztvárnit moře, což dítě vůbec neví, se zas dá na divadle udělat dobře. O *tématice africké* dítě ovšem nic neví, neví, že *tematika africká* schází na repertoáru zimních divadel, a neví ani, že jsou dokonce divadla, která hrají v zimě lépe, nežli v létě, a jasně i je, že dítě se domnívá, že když svítí slunce, divadlo se nehraje, a když se hraje, musí se tam všichni nudit nebo aspoň jíst tajně čokoládové oříšky. V zimě to je ale něco jináčího! Dítě přešlapuje před divadlem, už by měl někdo přijít a mělo by se zjistit, že je někdo hlídá, mělo by se už tušit, že zde nestojí tak bezbranné, jak se zdá... Jenže dítě bere za kliku a už je ve foyer; kdyby slyšelo toto slovo, leklo by se a uteklo, tak zní slovo *foyer* mnohým dospělým i dnes. Ale dítě se neleká a v pokladně mu řeknou, že se hraje *Cyrano*. Bože, *Cyrano*! a dítěti zdá se to nepřípadné a je velmi zklamáno tímto slovem, kterému nerozumí, a uprchne z divadla zase *do zimy*. Slovo však utkví v duši nečekaně na celý život. Slovo *Cyrano* rve se rvoucí srdceryvně do smrti v jeho duši, aby se tak řeklo, ale je-li slovo *Cyrano* zatkvělé v dětské duši slovem jeho budoucnosti, se neví. (...) **J. A. Pítínský**

křeslo pro hosta

aneb předání dramaturgické štafety

Dramaturgyně Daniela Jirmanová, toho času na mateřské dovolené, předává dramaturgický štafetový kolík Iloně Smejkalové. Daniela Jirmanová Chtěla jsem se stát veterinářkou, ale bála jsem se, že budu muset dělat pokusy na zvířatech. Tak jsem raději vystudovala divadelní vědu na FF UK a dělám pokusy na hercích. Před lety jsem do Ostravy přijela na divadelní OSTRAVAR a zamilovala se na první pohled. Do města. Každé festivalové kocovinné ráno jsem cestou do divadla rozněžněle pozorovala siluetu Vítkovic... A pak jsem se zamilovala do svého nynějšího muže, a bylo. **Ilona Smejkalová** Inspirována svým bratrem, teoretickým fyzikem, jsem se i já rozhodla pro ryze praktický a využitelný obor – uměnovědu. Rodiče plakali (chtěli ze mne mít učitelku), tak jsem hned do prvního angažmá nastoupila co nejbliže rodné vísce, do Horáckého divadla. Ale k učení jsem se stejně dostala, a angažmá v neprestížních státních divadlech kombinovala s působením na prestižních soukromých školách. Po Jihlavě, Příbramí, Praze jsem se vydala do Ostravy, abych konečně – jak pevně doufám – zakotvila v prestižním divadle.

Co Tě přivedlo k Bezručům?

D: Telefonát Bertíka Lichého, tehdejšího uměleckého šéfa. A fakt, že moje předchůdkyně místo do nové sezóny nastoupila do Bohnic. Mně to jistí Opava, ta je blíž.
I: Láska. Nemohli jsme se s mým přítelem dohodnout, zda budeme žít v Olomouci, kde hrál on, nebo v Praze, kde jsem pracovala já. Jemu se zdála Praha příliš hektická, mně zas Olomouc k uzoufání klidná. Tak jsme si vybrali Ostravu a Bezruče, chtěli jsme narušit zažitou představu, že změna angažmá má smysl pouze tehdy, pokud se přesunete blíž k hlavnímu městu.

Oblíbená dramatická postava?

D: Hurvínek. A taky... Spejbl, rozhodně.
I: Jakýkoliv nešťastný, rozervaný čechovovský hrdina. Ale Treplev asi vede.

Nejmilejší místo v Divadle Petra Bezruče?

D: Hlediště během divadelní zkoušky. Když ta zkouška herce i ostatní přítomné baví.
I: Židle. Jaká, to záleží na denní době a psychickém rozpoložení. Po ránu a k večeru židle kancelářská, přes den sedadlo v hledišti, v nočních hodinách barová stolička... někdy se, bohužel, časové souřadnice trochu mění.

Nejdrsnější ostravský zážitek?

D: V hospodě U Staročecha je mezi pánskými a dámskými záchody okýnko. V návalu veselosti jsem tam jednou čekala na kamaráda a chtěla ho překvapit coby hajzlbába vybírající poplatek. Jenomže dřív než on dočůral jiný člověk, takový typický Ostravák... Nedalo se mu vysvětlit, že je to omyl. Málem jsem se stala aktérem hospodské rvačky. Bylo úplně vedlejší, že jsem ženská. Kamarád dělal mrtvého brouka, holt už v Ostravě žil o nějaký ten pátek déle než já. Tehdy jsem myslím alespoň trošku pronikla do duše Ostravy.
I: Zatím mám pouze jemné a něžné zážitky, možná nenavštěvuji ta správná místa. Pokud by se našel mezi čtenáři zpravodaje nějaký neohrožený průvodce, ráda s ním podniknu jakoukoliv nebezpečnou ostravskou výpravu. Potenciálního zájemce upozorňuji, že mezi věci, které mě spolehlivě vystraší a vyděsí, patří i návštěvy přehnaně dlouhých, přehnaně vtipných a přehnaně intelektuálních inscenací.

Nejpodivnější dramaturgická úchylka?

D: ... miluju pivo!!!
I: I v běžném životě, mimo divadlo, mám občas chuť některé situace vrátit, přehrát, zpomalit, zkusit jinak, přearanžovat, nově vyložit, zrežirovat, ...

Tvá nejšilenější dramaturgická představa?

D: Že budou všichni herci do jednoho spokojeni s velikostí své role a kvalitou dramatického textu.
I: Tu jsem se už pokusila realizovat. Ještě v příbramském divadle jsme s režisérem Petrem Svojtkou chtěli uvést divadelní adaptaci Monty Pythonů. Po několikaměsíčním dopisování s Terryem Jonesem a jeho agenty vše krachlo, okolnosti a lidé se spikli proti nám. Nedávno měla inscenace „Monty Python a Svatý Grál“ světovou premiéru na Broadwayi. Podotýkám, že ne v mé úpravě.

Oblíbený ostravský herec?

D: Tomáš Jirman.
I: Viktor Dvořák. Někdy.

Co Tě odvedlo (Daniela), nebo by eventuelně mohlo odvést (Ilona) od Bezručů?

D: Čáp. Dal si se mnou sraz 18. června v porubské porodnici a předal mi tam Františka.
I: Viz moje odpověď na předchozí či Danielina odpověď na tuto otázku.

křížový výslech

jan vlas
obvinění:
stále na cestách

V: V: Ze všech nových herců souboru DPB jsi zatím urazil nejdelší cestu (alespoň, co se kilometrů týče). Proč ses z nejzápadnějšího českého divadla vydal zrovna do Ostravy?

O: V Chebu, městě prostituce a konzumu, jsem prožil šest krásných sezón a pocítil jsem nutnost vrátit se zpátky k hroudě. Co nejlíže. Nejlépe pod zem. To ale neznamená, že jsem se sem přijel zahrabat.

V: Je něco chebského, co ti v Ostravě chybí?

O: Určitě přátelé. Ale jinak nevim. V Chebu jsem hrál na velkém jevišti, teď zjišťuji, že komorní prostor má něco do sebe. Je to najednou víc o herci a o divákovi, za nic se neschovám. Rovná hra.

V: V obnovené inscenaci Popcornu budeš hrát režiséra Bruceho, milovníka japonské kultury i vůbec všeho orientálního. Už podruhé v této sezóně tě režisér Svoboda obsadil do svého kusu. Zřejmě jsi jeho oblíbený herec...

O: To je pochopitelné. Jsem totiž známý tím, že se na každou roli velmi precizně a zodpovědně připravuji a samostudiem trávím veškerý volný čas. Ještě dříve, než jsme režisér i já vůbec tušili, že se v Popcornu objevím, jsem nasával nefalšovanou japonskou atmosféru přímo na výstavě EXPO v Aichi. bližší podrobnosti o japonském výletu obviněného naleznou čtenáři zpravodaje v bezručovinách

V: Předchozí vyslýchání se přiznali ke svým utajovaným obsesím (Viktor Dvořák – nezletilé fanyanky, Tereza Vilišová – bylinková špiónáž...), máš i ty nějakou vášeň, kterou pečlivě skrýváš?

O: Nevím, jestli se má obsese vyrovná úchylkám mých kolegů, ale rád bych se přiznal čtenářům zpravodaje k jedné opravdu nepěkné věci – s velkým potěšením škrábu hrubou pemzou okraje smaltované vany. Nádherný zvuk!

V: Ty jsi znám svými neobvyklými a neotřelými oděvními kreacemi. V tomto směru tě asi ostravská ulice příliš neoslovuje?

O: Naopak. Miluji industrial. Sháním přilbu, kahan... Nevíte o nějaké vkusné svářečské helmě? Potřebuji, aby ladila s mojí náušnicí.

V: Ke kterým z inscenací, v nichž jsi hrál, se váže tvá nejsilnější sentimentální vzpomínka?

O: Muzikál „Chytit kometu“ v Příbrami. Pominu-li uměleckou stránku, váží se mi k této inscenaci nejintenzivnější lidské vzpomínky. Byla to má první práce hned po škole, a také první spolupráce s dramaturgyní Ilonou Smejkalovou, se kterou jsem se teď po letech opět potkal při své první práci u Bezručů. Tenkrát jsme si slíbili společnou výpravu do francouzského Disneylandu. Něco mi říká, že teď, po našem opětovném setkání, se tento výlet konečně uskuteční...

V = vyšetřovatel O = obviněný

šediny

60

60

dubovo okénko

Věřte nebo ne, v minulém zpravodaji si zařadil šotek. Nebo – a to je ještě pravděpodobnější – k nám tajně vnikl sabotér, vyslaný některým ze zneprátených kmenů a podařilo se mu záludně zkomolit Dubovo indiánské jméno. Vzhledem k tomu, jakým způsobem ho pozměnil (bylo to „Ten, který roznáší pivo, až pěna cáká“), je nám jasné, že nešlo ani o nikoho ze Siouxů, s nimiž jsme uzavřeli dočasné příměří, ani o Apače, se kterými jsme vykourili dýmku míru. Musela to být jedna z bledých tváří ze zlatých portálů. Tam se to totiž jen hemží nestřídmy, nevděčnými pijany, pro které je náš divadelní klub pouhým saloonem, v němž mohou holdovat ohnivě vodě. Dub je tedy nyní nucen uvést vše na pravou míru:

Tak jako jazyk stále naráží na vylomený zub, musím znovu a znovu opravovat přesné znění svého indiánského jména. V jazyce našeho kmene „Dubouxú“ zní: „Ten, který pije pivo tak, že pěna nestačí klesnout“. Tolik na úvod. A než vás naučím starobylostí indiánskou polévku, nedá mi to a musím pochválit nový vstup do našeho divadelního wigwamu: „Bravo, bravo, všichni zúčastnění, bravo!“

A nyní již ke zmíněné polévce:

Suroviny - 1/4 kg bizoního masa
(můžeme použít i hovězí) /
1 kuřečí stehno / slanina /
chilli paprička / mrkev /
střední cibule / 2 brambory /
3 rajčata / česnek

Postup - Slaninu rozpustíme, přidáme na kostičky nakrájenou cibuli (Dubouxové stále neznají kolo) a osmahneme dozlatova. Pak vložíme na obdélníčky nakrájeného bizona a česnek, orestujeme, zalijeme vodou a vaříme do poloměkka. Zbytek surovin nakrájíme, jak jsme zvyklí a vložíme do rozvařené polévky. Dovaříme do měkka. Přiměřeně osolíme a dochutíme dle kmenových zvyklostí.
Howg-dovařil jsem.

bezručoviny

1 Bezesporu nejzcestovalejším členem souboru DPB je nově přichází herec Jan Vlas, dostatečně už známý neustálým pendlováním na vlakové trase Praha–Cheb. Jen co se totiž vrátil z japonského Aichi, kde se společně s jihočeským Divadlem Continuo účastnil kulturního programu výstavy Expo, vyrazil nám všem závidějícím dech další zprávou. V dohledné době se totiž chystá hostování Continua v Jižní Koreji, a protože si Honza východní Asii oblíbil, nemůže prý ani tentokrát na té šňůře chybět. Nepřejícím kolegům vzkazuje, že pokud se naučí chodit po laně se stejnou bravurou jako on, mohou ho v případě nenadálých ostravských pracovních povinností v Koreji zastoupit.

2 Režisér J. A. Pitínský zřejmě strávil celý letošní podzim v oslavách. Kromě svého kulatého životního jubilea, které oslavil během zkoušek inscenace „Syn.Zima“, se může pochlubit i další, velmi významnou okolností. V prestižní slovenské anketě „Dosky 2005“ byl za svoji inscenaci „Ignorant a šílenec“, kterou nastudoval se souborem činohry Slovenského národního divadla, oceněn jako nejlepší režisér sezóny. Spolu s ním byli oceněni i jeho stálí spolupracovníci, kostýmní výtvarnice Zuzana Štefunková a scénograf Tomáš Rusín. Gratulujeme, a protože je tentýž umělecký tým podepsán i pod naší poslední bezručáckou premiérou, už se všichni těšíme na Ceny Alfréda Radoka

3 Nejen pro majitele předplatného ročních skupin V a T. A je to tady... Vy, kteří jste majiteli ročního předplatného skupin V a T pro právě končící rok 2005, vidíte, že poslední Vám slíbený titul v programu na prosinec nevidíte, a tedy SLUŽKY už nevidíte. A správně díte. A kdo za to může? Dítě! Konkrétně Matyáš, který se narodil Markétě Harokové v půli listopadu. Ale protože jsou Markétě k ruce Blaire a Solange, má se malý Matyáš čile k světu, a proto vězte, že SLUŽKY pro vás odehrajeme už začátkem nového roku 2006!

4 Pokud tápete a přemýšlíte, co nadělit vašim blízkým pod stromeček, máme pro vás skvělý tip. Po celý prosinec a leden totiž nabízíme možnost zakoupení speciálního ročního předplatného „**Pět pokusů o život**“. Tituly letošní sezóny (Story/Syn.Zima/Misery/Hugo Karas/Tři sestry) pro vás odehrajeme od února do prosince 2006. Hrací dny: úterý 19.30 a pátek 19.00 hodin. Cena pro studenty je 290 Kč, pro dospělé 490 Kč.

5 A bezručovina poslední, ale nejmilejší – **Krásné vánoce a šťastný nový rok 2006!!!**

vo co, že nevíte...

Kolik kilometrů musel nejméně urazit Jan Vlas při cestě ze svého předchozího angažmá až k Bezručům?

(náповědu najdete v obsáhlejší verzi křížového výsledku na www.bezruc.cz) Své tipy posílejte do 15.listopadu na adresu info@bezruc.cz.

Správná odpověď na minulou otázku zní: Herec Norbert Lichý vlastní psa plemene yorkšírského teriéra.

Výherkyní dvou vstupenek na některé z našich představení se stává Tereza Veselá z Českého Těšína.

bezručovo obludárium

aneb naše foyer

aneb (malé) zamyšlení
Pavla Gajdoše nad
fotografií Terezy Vilišové

Zvířata jako pomocníci zahradníka. Pokud budete chtít ve své zahradě spolupracovat s přírodou, musíte získat přehled o mnohostranných vzájemných vztazích, které tvoří ekosystém. Všude platí zákon „Sežrat a být sežrán!“ Jen tam, kde byla biologická rovnováha porušena jednostrannými zásahy, získává „žrout“ převahu. Ale jestli to bude Klára, Hana nebo Jana... to už nám napoví následující zamyšlení nad průběhem této báječné akce!!!

Šéfredaktor se už v úvodníku přílohy pochlubil, kolik musel osobně obrátit stránek vázaných ročníků, prohlédnout fotografií modelek a aspoň zběžně pročíst článků. Nikoho by ani ve snu nenapadlo ubrat mu jeho zásluhy, ale věřte, že při vymýšlení a kompletování těch šestatřiceti stránek navíc si bohatě užila celá redakce. Fotografování titulu jsme si nechávali až na konec a zajímavá byla už úvodní porada, co na něj vůbec dát. První šílené nápady, jako patnáctiletá dívka nebo patnáct nahých modelek kolem dortu, byly celkem logicky zamítnuty a zvířetila nakonec skromnější varianta – modelka, která by co nejlépe vystihovala ducha časopisu, s dortem, jahodami, šlehačkou a šampaňským.

Ideálně prsatou, odvázanou blondýnku jsme po miniaturním konkurzu našli v Kláře, všechny rekvizity bez problémů nakoupili v blízkém supermarketu. A šlo se na věc.

Náš fotograf Martin sice i tentokrát jako vždycky vymyslel několik rajcovních póz a nápadů, ale s ubývajícími lahvemi šampaňského začínaly ty nejšilenější nápady padat z našeho šéfa. „Rozmatlej si tu jahodu po břiše,“ „polij se ještě víc, ještě!“, takové pokyny zněly redakci jako na běžícím pásu. Chvillemi jsme Kláru skutečně obdivovali, že při všech těch podivnostech dokázala pořád vypadat neskutečně sexy. Bohužel nám přesně v době, kdy se všichni pořádně odvážali, šampaňo teklo proudem a do „zdobení“ Klářina těla se zapojili rovněž všichni, vypověděla službu světla, takže ty nejzvěsilější fotografie vznikaly už jen s pomocí blesku. A když byl naexponován dostatečný počet filmů, šéfredaktor to odpískal a osobně doprovodil Kláru do sprchy. Musela být upatlanější, než by se čekalo, protože se vrátili až za půl hodiny. Potom nadešla Martinova chvíle. S každou modelkou musí vyplnit podrobnou smlouvu, a zřejmě už na ta písmenka špatně viděl, protože jim to za zamčenými dveřmi redakce trvalo podstatně déle než jindy. Zkrátka, byla to dřina, ale posuďte sami, jestli stála za to.

prosinec 05

kritiků se nebojíme

další ohlasy na story

(...) Práce herců je fantastická do posledního detailu tváře. Žádná přehnaná velká gesta, která u divadla tak často vidáme, proto hercům věříme každé slovo. V roli bezbranné dívky Anne doslova září Petra Bučková, v rolích chladných producentů výborný Tomáš Dastlík a tradičně skvělá Alena Sasínová-Polarczyk, dále se jako Clifford představuje nadaný Viktor Dvořák. Ani ostatní herci nezůstávají pozadu, nádherně vykreslují nelehké charaktery svých postav, jako Annin manžel Simon Pavel Gajdoš, jako John Jan Vlas, servírka a filmová hvězda Ivana Stejskalová, jako Nicky Tereza Vilišová, a nesmíme zapomenout na Norberta Lichého v roli slepého taxikáře... Pro Jana Mikuláška se stala charakteristická skvělá práce s hudbou, kterou si dokonce sám zkomponoval, a práce se světly. Režie řeší spoustu věcí jen v náznaku, v symbolech, propracovaných do sebemenšího detailu. Právě tyto prvky považuji já osobně za divadlo budoucnosti, právě toto má vnímavému divákovi tolik co říct. Představení vás zaručeně nenechá chladnými... Stoupám si a tleskám. Bravo! Story je skutečně mistrovským prvním krokem do nadcházející sezóny!

Lucie Kryzová

renata kalenská,

lidové noviny / j. a. pitínský

15. 12. 2005
19.00 v dpb

provokativní inscenace režiséra j. a. pitínského sestavená ze skutečných novinových rozhovorů / jednoduchý seriál nečekaných otázek i odpovědí / eva holubová, milan knížák, ludvík zifčák či přemek podlaha coby hrdinové čelící kruté pravdě z úst neohrožené novinářky / opravdu drsné politické divadlo / scénář a režie j. a. pitínský / scéna tomas rusín / kostýmy zuzana štefunková / písně jiří ryšánek / hrají - jana plodková, roman slovák, jakub žáček, cyril drozda, miroslav maršálek, marie ludvíková, ján sedal a miroslav kumhala / premiéra 15. 4. 2005 v hadivadle / součástí ostravského představení, které se koná za podpory městského obvodu moravská ostrava a přívoz, bude i živý rozhovor renaty kalenské s exkluzivním politickým hostem

zpravodaj dpb

11 / 12

syn. zima

jon fosse

dvě hry v jednom příběhu /

režie jan antonín pitínský / hrají z. przebindová, n. lichý,

t. dastlík, p. gajdoš, t. vilišová /

inscenace vznikla za podpory ministerstva kultury ČR

story

martin crimp

jsou místa, kam vás zaveze jen slepý taxikář / režie jan mikulášek /

hrají a. sasínová-polarczyk, t. dastlík, p. bučková, p. gajdoš, v. dvořák, j. vlas, t. vilišová,

n. lichý, i. stejskalová / délka představení 2hod. 20min

strašidlo cantervillské

oscar wilde / j. z. novák

na zámku canterville musí mít strašidlo pro strach uděláno / režie jakub maceček /

hrají t. dastlík, n. lichý, a. sasínová-polarczyk, p. bučková, p. gajdoš, z. przebindová,

i. burian, r. mácha nebo j. zajíček / délka představení 1hod. 40min

trainspotting

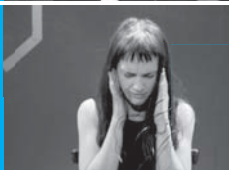
irvine welsh / harry gibson

těžká soda o těžkých drogách / režie tomáš svoboda / hrají v. dvořák, j. plouhar,

i. burian, t. dastlík, j. vlas, n. lichý, i. stejskalová, t. vilišová, p. bučková, z. przebindová,

v. kryške, p. gajdoš a další / inscenace vznikla za podpory ministerstva kultury ČR /

délka představení 1 hod. 50 min

idiot

fjodor m. dostojevskij

drama krásy a soucitu / režie sergej fedotov / hrají m. moučka, n. lichý,

i. žáčková-hájková, v. kryške, z. przebindová, t. vilišová, i. stejskalová,

p. bučková, t. dastlík, v. dvořák, m. čapková, k. krejčí a další /

délka představení 2 hod. 50 min

skleněný zvěřinec

tennessee williams

generační konflikt matky a jejích dvou dětí, snílka a bouřliváka toma a do sebe

uzavřené senzitivní laury / režie janusz klmsza / hrají r. krajčo, a. cónová,

i. žáčková-hájková a p. gajdoš / délka představení 2 hod. 15 min

malá čarodějnice

tomáš pěkný

havrane, havrane z kamene, je smutné být sám / režie zoja mikotová /

hrají i. stejskalová, p. bučková, z. przebindová, k. krejčí, m. čapková,

a. sasínová-polarczyk, n. lichý a i. burian / délka představení 1 hod. 10 min

královna koloběžka i.

jan werich / petr texel / norbert lichý

veselá parafráze na známou pohádku o chytré horákyni /

režie michal przebinda / hrají z. przebindová, i. stejskalová, t. dastlík,

i. burian, m. čapková, a další / délka představení 1 hod. 10 min

kdy**čt 1.12. 18.00****pá 2.12. 18.00****ne 4.12. 16.00****po 5.12. 19.00****st 7.12. 19.00****čt 8.12. 18.00****pá 9.12. 19.00****po 12.12. 19.00****út 13.12. 10.00****st 14.12. 18.00****čt 15.12. 19.00****pá 16.12. 19.00****po 19.12. 19.00****út 20.12. 18.00****st 21.12. 19.00****čt 22.12. 10.00****co****syn. zima****malá čarodějnice****malá čarodějnice****vánoční koncert****boni pueri****skleněný zvěřinec****story****strašidlo cantervillské****trainspotting****malá čarodějnice****syn. zima****renata kalenská,****lidové noviny****syn. zima****idiot****story****skleněný zvěřinec****strašidlo cantervillské****zájezd
Nový Jičín****koncert****hadivadlo
brno.****info****N****mimo
predpl.****—****zadáno****mimo
predpl.****O****mimo
predpl.****mimo
predpl.****pro
školy****K****mimo
predpl.****R****mimo
predpl.****G****mimo
predpl.****pro
školy****prosinec 05****DIVADLO
PETRA
BEZRUČE****dpb**